

[Kristine Heltberg.]

og de højere læreanstalter med en negativ betragtningsmåde. Der er ingen tvivl om, at det kæmpestore arbejde, der blev nedlagt for at skabe det kompromis, der enstemmigt blev vedtaget af folketinget, dengang den nugældende styrelseslov endelig var færdig-udarbejdet, dette kæmpestore arbejde ønsker man nu at genoptage, så vidt jeg kan se ikke så meget af saglige hensyn som af rent politiske hensyn, nemlig fordi man i studentergruppen har fundet en behagelig prægknabe, som nu skal have smæk på alle mulige leder og kanter — det gælder Statens Uddannelsesstøtte, og det gælder kollegieboligerne — men det gælder altså også styrelsesloven og den indflydelse, som studenterne havde opnået takket være den nugældende og den foregående styrelseslov.

Det er herunder, synes jeg, særlig mærkværdigt, at netop det parti, som i særlig grad pegede på det nyttige i at have det, man direkte betegnede som borgfred omkring universiteterne, nemlig partiet venstre, her så hurtigt springer fra sine egne betingelser, de betingelser, vi jo faktisk indgik, dengang vi trods en hel del kritiske indvendinger alligevel stemte for den nugældende styrelseslov.

Når vi gjorde det, var det ud fra den betragtning, at der trods en masse fejl ved den dog var det positive, at vi omsider kunne få fred på universiteterne og på de andre højere læreanstalter til at få skabt et tåleligt undervisningssystem dér.

Det har taget lang tid at udmønte styrelsesloven i praksis. Jeg kan nævne, at f. eks. det institut, hvor jeg selv arbejder til daglig, en gang imellem i hvert tilfælde, først nu i disse dage har fået konstitueret et institutråd og en institutbestyrelse i styrelseslovens forstand, således at vi f. eks. for dette instituts vedkommende bestemt ikke kan sige, at vi har nogen som helst erfaringer for, hvordan styrelsesloven virker. Det er formodentlig ikke nogen helt enkeltstående situation, sådan er det formodentlig i en hel del af de videnskabelige institutter, som lovforslaget og beslutningsforslaget omfatter.

Vi har altså dårlig nok fået benene til jorden og fået påbegyndt et arbejde oven på flere års utrolig tætte mødevirksomhed, før man vil sætte både de studerende og de lærere, der har deltaget i dette arbejde, foruden det

teknisk-administrative personale, ind i en ny omgang arbejde med et nyt lovforslag, eller hvad det nu skal blive, som vil bevirke, at den ønskede fred ikke opnås. Forskerne vil ikke få mere tid til at studere, til at arbejde videnskabeligt, end de har haft i den tid, denne tillemplingsproces har varet. Det har været en hård proces for dem af os, der gerne ville arbejde med videnskab og ikke blot gå til møder og møder og møder igen.

Jeg synes, at man gør den højere undervisning en bjørnetjeneste ved overhovedet ikke at lade os få lov til at se, hvordan denne styrelseslov i virkeligheden fungerer. Jeg kan da godt sige, at der er en masse punkter, der allerede under de forberedende arbejder omkring statutterne o. lign. har givet anledning til, at man kunne sige til sig selv: ja, dér er nok en og anden brist, der er en hel del punkter, hvor man kunne lave loven om, så den blev mere anvendelig — jeg kunne nævne en masse områder, som ingen af de partier, der hidtil har beskæftiget sig med de foreliggende to forslag, har været inde på — men det forekommer mig bare at være temmelig malplaceret at gøre det nu, hvor vi endnu ved så lidt. Muligvis er der en masse problemer, der ville have løst sig selv.

Men det, der forekommer mig aldeles uansvarligt og aldeles typisk for den nuværende situation, er, at man nu, hvor der er et borgerligt flertal, søger at omstøde en lov, som blev til ved et kompromis mellem forskellige slags kræfter i dette folketing. Bevarer, denne indvending gælder naturligvis ikke fremskridtspartiet og heller ikke de øvrige partier, der ikke tidligere har haft sæde i folketinget. At de kommer med forslag, kan man forstå, selv om man måske ikke kan forstå hensigten med deres lovforslag. Men at man fra de partiets side, der for så kort tid siden var villige til at gå ind på kompromiset, vil tage sagen op igen, det forstår jeg simpelt hen ikke.

Der er i fremskridtspartiets forslag en stor gåde; det er det samme parti, der fremsætter dette forslag om statsstyring og centralisering, som i og for sig ville gøre det totalt af med det, man forstår ved universiteternes selvstyre, og anbringe al myndigheden i helt centrale organer, det er det samme parti, der så sent som i går fremkom med et centralt forslag om folkeafstemning i kommunerne. Jeg forstår simpelt hen ikke,